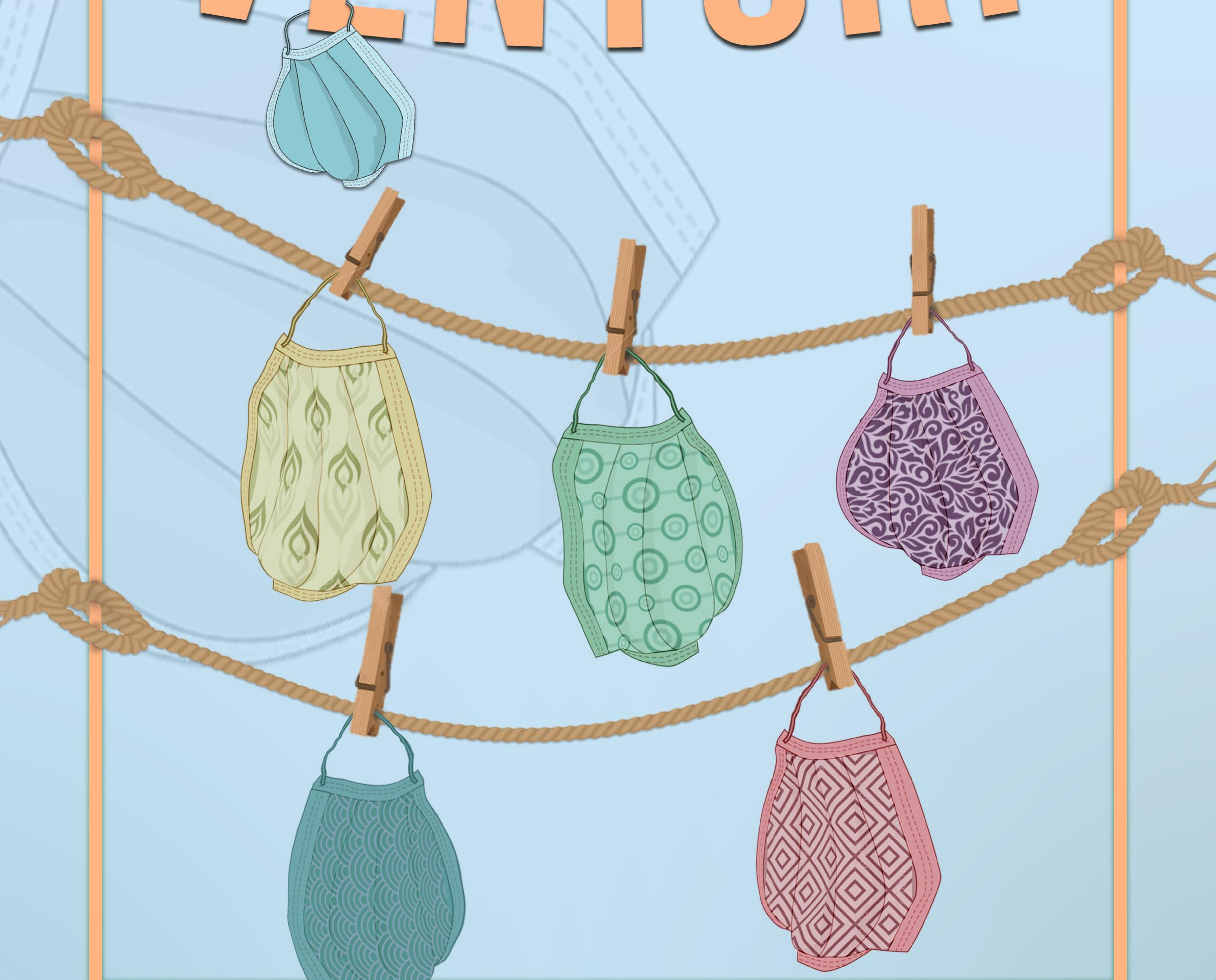

broj 25

jun
2021.

Časopis učenika Gimnazije u Kruševcu

VENTURI

DECAMERON

DI MESSER

GIOVANNI BOCCACCI

Некада давно, 1348., Фиренцом је владала куга... „Готово почетком пролећа отпоче она језовито, грозно, чудесно показивати своја дејства.“ Тада седам девојака и три момка одлучише да се уметношћу против смрти боре, да оставе бриге са друге стране градске капије, да збијају шале, смеју се и певају... Можда је ово један такав покушај... Можда је ово отпор злу, начин да се обесмишљено осмисли, празнина испуни, можда форма одржи... Каква је садржина у години у којој скоро да нема осмеха, додир, свега насушно потребног?

Како се открива топлина у црнилу екрана, еху сопствених речи, осећају да корачате туђим кућама покушавајући да огрнете царско ново одело, док дете виче: ЦАР ЈЕ ГО! Како се проналази испуњеност у раду без жељених резултата?

Како се одупиремо стихији, оној споља и оној у нама?

Како наслућујемо осмех иза кринке која постаде део нас, или је то већ одавно била? Хтели смо да одустанемо, да чекамо да прође, да се трпљењем против пошести боримо. Али, проговори инат динарског човека и он направи помак, минијатуран за неког, циновски за нас, потписнике овог можда Чича Глише, који би могао Давид да постане!

Слађана Дамњановић, професор

IN FIORENZA
Nella Stamperia de i Giunti
M D L X X I I I.

НЕОЧЕКИВАНИ ИЗАЗОВИ

У свом дугом и успешном постојању Гимназија памти многе различите околности под којима је радила. Храбро се упуштала у изазове, промене планова и програма и реформе. Опстајала је у кризним временима. Имала је своју мирну и узбуркану историју.

Данас Гимназија дочекује свој 156. рођендан у другачијим околностима од уобичајених и сусреће се са новим, неочекиваним изазовима који од нас траже да будемо пажљивији, да имамо више дисциплине, стрпљења и разумевања.

Ова, а и претходна година, ставиле су на пробу све наше капацитете и врлине. Научили смо како да се у најкраћем року прилагодимо новим околностима, како да сва наша животна искуства и знања проширимо и ставимо у службу нашег наставничког позива. Научили смо како да креирамо нове технике рада и овладамо новим технологијама и како да у томе подржимо једни друге и будемо ослонац и пример нашим ученицима.

Морали смо да покажемо домишљатост и сналажљивост у опремању школе према новим захтевима и у организацији наставе и рада, као и истрајност како би наши циљеви дали најбољи могући резултат.

Упркос свему, рад на даљину нас није удаљио. Он је неочекивано помогао да се више зближимо и боље разумемо. Добили смо нову енергију када су почели да пристижу резултати наших ученика са конкурса, општинских, окружних и републичких такмичења. Ђаци су се посебно ове године истакли у креативном раду користећи савремене технологије за израду презентација, кратких филмова и радионица. У томе су предњачила наша специјализована одељења.

Сада смо, након нових искустава и изазова, још спремнији и мотивисанији. Са нестрпљењем очекујемо да се вратимо уобичајеном начину рада. Поносни смо што у тешким условима истрајавамо и чувамо вредности, традицију и углед наше Гимназије, која несумњиво заузима важно место у школском образовању у нашем граду.

Честитам Дан школе свим запосленима, ученицима, као и бившим ђацима и пријатељима Гимназије, уз посебну захвалност члановима Новинарске секције и свима који су допринели да наш овогодишњи часопис Venturi прикаже најистакнутије сегменте живота и рада школе.

Желим вам добро здравље и нове успехе у животу и раду!

Биљана Качић,

директорка Гимназије у Крушевцу

Ђорђе Петровић, 3. разред
физика
Нада Савић

Марко Гајић, 2. разред
историја
Марија Петровић

Ана Марјановић, 4. разред
Књижевна олимпијада
мр Нела Милојевић

Тадија Јелесијевић, 1. разред
математика
Александра Филиповић

Лазар Марковић, 2. разред
математика
Драган Крстић

Вања Пеић, 3. разред
математика
Дејан Оролић

Ђорђе Петровић, 3. разред
математика
Милан Јосифовић

Јован Исаиловић, 4. разред
математика
Бранка Миливојевић

Јован Марковић, 4. разред
астрономија
Гордана Настић

Филип Јовановић, 4. разред
Петар Душанић, 4. разред
Вељко Марковић, 3. разред
Алекса Милошевић, 3. разред
(баскет 3x3)
Александар Митрић

Ана Марјановић, 4. разред
Језик и језичка култура
мр Душица Добродолац

Марина Крстић, 3. разред
Језик и језичка култура
Станислава Арсић

Тадија Јелесијевић, 1. разред
физика
Владимир Обрадовић

Јован Марковић, 4. разред
физика
Гордана Настић

Јања Крстић, 3. разред
пливање
Бранка Филиповић

Миона Московљевић, 2. разред
латински језик
Јелена Миленковић Шошкић

Вељко Недељковић, 2. разред
историја
Марија Петровић

Милица Ракић, 3. разред
Књижевна олимпијада
Ивана Несторовић

Андрија Милосављевић, 3. разред
Књижевна олимпијада
Ивана Несторовић

Алекса Христов, 3. разред
Језик и језичка култура
мр Драгослав Ђорђевић

Јован Марковић, 4. разред
Хемија
Марица Грчак

Љубица Михаиловић, 1. разред
физика
Владимир Обрадовић

Јулија Петровић, 1. разред
физика
Владимир Обрадовић

Татјана Динић, 4. разред
физика
Добривоје Грчак

Тијана Лукић, 3. разред
пливање
Бранка Филиповић

Ана Марјановић, 4. разред
латински језик
Јелена Миленковић Шошкић

Растко Васић, 2. разред
историја
Марија Петровић

Кристина Чуљић, 4. разред
Књижевна олимпијада
Мирјана Бојковић

Вентури, бр. 24, јун, 2019.

КО ЈЕ ЈОВАН МАРКОВИЋ?

Прошле године освојио две републичке награде (физика и хемија), а ове три (физика, хемија, математика)! Ево одговора оних који га познају:

„Од 26 друшта која светујују посебним држављанима од њих је бисмо најбоље. Јован је друштво који је свестан значења и посебности свог држављанства. Сасвим нематеријално постигао најбоље резултате из области које су његова љубав, а да при том никако не занемарује остале предмете који су му такође важни. Иза бројева и формула из физике, хемије и математике само позитивно утичу на учење језика, писање есеја и још много тога.“

Ивана Турчић Петровић, разредне

„Јован је један од оних који је свестан значења и посебности свог држављанства. Сасвим нематеријално постигао најбоље резултате из области које су његова љубав, а да при том никако не занемарује остале предмете који су му такође важни. Иза бројева и формула из физике, хемије и математике само позитивно утичу на учење језика, писање есеја и још много тога.“

„Јован је један од оних који је свестан значења и посебности свог држављанства. Сасвим нематеријално постигао најбоље резултате из области које су његова љубав, а да при том никако не занемарује остале предмете који су му такође важни. Иза бројева и формула из физике, хемије и математике само позитивно утичу на учење језика, писање есеја и још много тога.“

Гордана Настип, професорка физике

„Многи поједи не разликују знања од способности бити поштован. Он заиста свесно своме врхунцу укључује на богатство личности и умовима. Лично је привлачан да има својим кривим трајектом, али се чини да су му они дражи од било које награде. Његово поштовање на своме је оно што га разликује од других, не само награда, већ и неспорна поља таквог свесности.“

Дејан Стојановић, најбољи друг

Јован Марковић 18

„Венерански таленат, који се издваја на свим пољима вредних наука. Своју љубав према знању доноси и кроз бројне самосталне експерименте. Поседује непропорционално стварно знање који се издваја од оствареног. Своје знање је кључно наградама на републичким такмичењима.“

Марица Грчић, професорка хемије

„Ивановић таленат, веома одговоран и посветан. Успешно своју напредну радњу и квалитет значајно поседује, у сваком случају, када нема потребу да стави себе изнад других. Сигурно сам да ће чак успети у наредним годинама, као и светла будућност.“

Марица Васиљевић, професорка математике

Јован Марковић

Пре две године смо поставили питање Ко је Јован Марковић, а Наставничко веће је 26.05.2021. дало одговор да је он Ђак генерације. Док чека на учешће на међународним олимпијадама из физике, хемије и астрономије, Јован каже:

Док живимо не очекујемо да нас свет упита ко смо. Одговор на ово питање резервисан је за нас саме, а сваки будним дахом се проширује, преплиће и прожима на начине својствене искључиво сваком бесконачно значајном и дубоком тренутку наше свесности. Зато на ово питање не могу одговорити у целости већ само површно, парченцем праве истине, јер истину доноси тек будућност, а оно што је сада пуки је темељ те будућности. Много је погодније питање „Где сам сада?“, а управо одговор на њега крчи пут маштовитости која нас води напред. Покушајмо сви да одговоримо на то питање.

Ја сам у Гимназији још врло кратко. Своје време овде, волео бих бар тако мислити, обележио сам мноштвом нових пријатељстава, новостечених искустава, знања и успеха. Шта је тачно допринело свему, томе тешко је рећи, заправо и сувишно. Није на нама да сагледавамо у најдубље ћошкове пута проходаног до садашњег тренутка, већ из њега извући и искористити оно најбитније. Тешко је рећи да ли је оно што сада јесте такво баш због Гимназије, личне воље, неке посебне особе, искуства, или безброј других разлога који би овај текст учинили дужим од свих речи које је човечанство икад записало.

Оно што је сигурно јесте да је Гимназија била део ове бескрајне везе остварених могућности, а за то сам јој свакако на више начина захвалан.

Враћајући се на питање из наслова, шта заиста можемо рећи о томе ко је нека особа? Свако од нас је тако много ствари. Рецимо да је Јован Марковић друг свом одељењу и другима, син Биљане и Душана Марковића, освајач сребрне медаље на 52. Међународној хемијској олимпијади, будући студент Амхерст Колеџа крај Бостона... Ипак, Јован Марковић је и много лоших ствари, овде ненаведених. Заправо, свако од нас је уједно и мноштво доброг и лошег. Ово не треба оспоравати, нити одбацити. Тек њиховим јединством и нашом свешћу на нама је да одредимо шта ћемо даље чинити, оивчено искуствима управо свега доброг и лошег што већ јесмо.

Једно је сигурно, а то је да, док смо свесни себе, можемо постићи и отићи било где, а потом једног дана и дати добар одговор на питање „Ко сам ја?“

Јован Марковић, IV/9

Заљубљена у науку и уметност

Ана Марјановић

У корену речи матурант лежи сазревање. Ове протекле четири године су и „оправдале“ њену семантику у потпуности. Јер, поред улоге школе као извора знања и смернице за критички вид размишљања, Гимназија ми је омогућила и околину пуну истомишљеника, заљубљеника у науку и уметност, који су ме даље подстицали у тежњи за напретком и новим, на чему сам им неизмерно захвална.

Сваки дан је био обележен честим походима на непознато, са великом љубављу ка откривању и самом истраживању. Попут археолога, пробијали смо слојеве нејасног и неразумљивог, незнаног, залазећи у питања старија од нашег доба, а нераскидиво повезана са нама самима. И у повременим недостатку коначних одговора, ослонац смо налазили у непресушној чежњи; као што је Архимед бранио своје кругове у песку, ми смо истрајавали у учесталим напорима ка стицању сазнања и мудрости. У тако ведром и по интересовањима шареноликом колективу ученика и професора, није било тешко проширити своје видике и обогатити дух. Привукли су ме светови књижевности, српског и латинског језика, чије су ми пријатне и неочекиване перипетије непроменљиво уобличиле мисли и навеле на дубља понирања у њихову бит. Зато се захваљујем свим професорима који су ме подстицали и речима и делом, пружили подршку и дали основу да сазнајем и следим их у тој намери.

Велику захвалност дугујем и својим вршњацима на многим драгим успоменама, дивном дружењу током одмора и тренуцима међусобне подршке која је на најлепши могући начин обележила наш ђачки живот. Иако нисмо имали прилике да искусимо све могућности истог, оно што смо доживели већ је од нас створило зреле, радознале људе, упознате са вишим вредностима и спремне на труд и рад ради личног остварења. Поред свакодневне наставе и пријатељства у оквиру школе, памтићу и Петницу, Филолошке сусрете у Сремским Карловцима, као и рад Књижевне омладине, чији ме чланови неисцрпно инспиришу да у сваком делу изнова налазим снагу и моћ лепе речи, под чијим се окриљем једино расте и стиче.

На крају, хоћу да свима вама пожелим успешан завршетак школовања, да наставите пут ка својим сновима и циљевима, колико год околности могу да им буду у неким тренуцима супротстављене. Негујте стечене врлине, слободну мисао и упорност, јер, како би рекао Вергилије: „Тако се иде до звезда.“

Ана Марјановић, IV/1

ЗОВЕМ СЕ МИЛИЦА

Рођена сам у Београду, 25. фебруара 2003. године. На овај свет сам дошла раније, као да је и то у складу са мојим темпераментом и жељом да што пре кренем да истражујем његове лепоте. Због превременог рођења, било је јако тешких тренутака, али остављам их по страни и трудим да се сећам само лепих, све у жељи да свој живот учиним што лепшим и садржајнијим. Као веома радознала, брзо сам почела да упознајем све оно што нас окружује, тражећи у свему смисао и желећи да што више сазнам. Готово подједнако уживам у свим предметима, али највише ме чини срећном учење језика, пре свега матерњег, а онда и страних, посебно немачког језика и књижевности. Такође, волим и да рецитујем.

Свој рад повремено крунишем неком наградом са такмичења, па сам тако школске 2016/17. године изабрана за најбољег ученика инклузивног школства у Србији. Потом сам школске 2017/18. освојила 4. место на Републичком такмичењу из немачког језика, 2019/20. године 1. место на општинској Књижевној олимпијади, а ове сам се радовала 1. месту на републичкој Књижевној олимпијади, која је одржана на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

У свему овоме, с обзиром на мој проблем са видом, поред подстрека моје породице и пријатеља, највећу помоћ добијам од своје маме, која будно прати сваки тренутак мог одрастава и сазревања у жељи да постанем самостална. Такође, велику захвалност дугујем својим професорима који са мном несебично деле своја знања и искуства и радују се сваком мом успеху. Хвала им свима на томе!

Милица Ракић, III/4

Parlez-vous français?

У периоду од 25.11.2020. до 25.12.2020. Филозофски факултет из Ниша организовао је низ активности за ученике средњих школа о познавању француског језика. Све активности биле су одржане онлајн. Наши ученици свих разреда учествовали су у радионицама, а најинтересантнија активност био је квиз о познавању француског језика и културе. У квизу је учествовало 68 ученика из целе Србије. Наши ученици Ђорђе Петровић, III/7, Ана Аврамовски, III/7, Тијана Лазаревић, III/9 освојили су 6,7. и 8. место.

Delf (Diplome d etudes en langue française) је званичан испит Министарства просвете Републике Француске који омогућава одређивање нивоа знања француског језика и способност његове употребе. У нашој школи се овај испит организује сваке године у априлу месецу у сарадњи са француским институтом из Ниша и Београда и ове године су га полагале Анђелија Мијајловић, III/7 - ниво Б1, Јована Вељић, III/1 - А2 и Хелена Костић, III/1 - А2.

Надамо се да ће још оваквих активности бити организовано и у будућности у којима ће наши ученици имати могућност да се такмиче и покажу своје знање и таленте.

Милена Дамњановић, професор

У ретровизору - школска 2020/2021.

Протекла година, и календарска и школска, биле су на одређен начин обележене статистиком. Пребројавали су се оболели, хоспитализовани, вакцинисани... Сваки пад бројева у овој статистици представљао је добру вест. Статистика на коју ћемо се овом приликом осврнути сасвим је супротне природе. Њене високе цифре, са тенденцијом раста, представљају нашу добру вест. Реч је о сајту Гимназије. Он је био посећен : 47 696 пута на месечном нивоу, а 345 765 пута укупно у протеклој школској години.

Шта је то привукло пажњу посетиоцима?

СЕПТЕМБАР

Представници Ротари клуба посетили су Гимназију при чему су са директорком, Биљаном Дачић, потписали уговор о донацији и даровали 15 књига на енглеском језику.

Теодора Ерић, IV/1, нашла се међу победницима конкурса „Моја породица – моја слобода“, на коме је, својим литерарним радовима, учествовало 3152 кандидата из целе Србије.

ОКТОБАР

Објављен је конкурс за Петницу, а бивши ученици, студенти 1. године факултета, Јована Динић и Михајло Бојић, одржали су, преко Зум платформе, „Причаоницу о Петници“ за ученике Гимназије.

Објављен је промотивни материјал о Државној матури као и корисни текстови у рубрици „Програм заштите ученика од насиља“.

НОВЕМБАР

Чланови лингвистичке секције су своја запажања о утицају пандемије на језик представили на јавном часу 27. октобра, када су промовисали и свој „Ковид речник“.

Професорка француског, Милена Дамњановић, освојила је прву награду на такмичењу за најбољу методичку припрему часа француског језика. Такмичење, државног нивоа, организовао је Департаман за француски језик Филозофског факултета у Нишу, а Милена је награђена комплетом књига и студијским путвањем у град Жекс.

Традиционалног одласка на Међународни сајам књига у Београду није било, али су издавачи омогућили „сајамске“ попусте па је библиотека ипак обogaћена новим књигама. Осим тога, Невена Каралић, матуранткиња школске 2004/2005, обрадовала нас је поклоном, бројним, квалитетним књигама из своје библиотеке.

На крају новембра објавили смо вест о преласку на онлајн наставу.

ДЕЦЕМБАР

Објавили смо вест о гостовању Теодоре Ерић из IV/1 у Јутарњем програму РТК. Повод је била награда на литерарном конкурсима „Крв живот значи“, а Теодорина размишљања су била важна подршка свима у актуелном времену сумњи и страха.

ЈАНУАР

Кренули смо амбициозно са оглашавањем о специјализованим одељењима и информисали детаљно о новом смеру за сценску и аудио-визуелну уметност.

Пропратили смо успехе наших ученица Ане Марјановић, IV/1, Теодоре Ерић, IV/1 и Јоване Марковић, III/7, на светосавским конкурсима и објавили њихове радове.

ФЕБРУАР

Наставили смо са информисањем будућих полазника специјализованих одељења о свим важним аспектима, са посебним акцентом на организацију припремне наставе.

Поклонили смо пажњу Дану матерњег језика и Дану безбедности на интернету.

Поносили се Аном Марјановић, нашим Светосавским ђаком, јубиларном наградом лингвистичке секције на Републичком зимском семинару у Београду, као и посебном наградом коју је професорка Душица Добродолац добила за континуиран, успешан рад од Друштва за српски језик и књижевност.

Објавили смо нову рубрику на сајту „План подршке ученицима“.

МАРТ

Понудили смо подршку са Националне платформе „Чувам те“ за превенцију и заштиту од насиља у школама у Србији.

АПРИЛ

У част Дана планете Земље дигитализовали смо 1. број часописа Глобус, које је Српско географско друштво покренуло 1969. године и поставили га у рубрици Библиотека.

Некадашњи гимназијалац, професор Медицинског факултета у Београду, др Драган М. Ђурић, поклатио нам је велики број књига из области медицине, па смо са текстом о овој донацији, на сајту обележили Дан књиге и ауторских права.

Анђела Јолић, IV/1

МАЈ

На позив Филолошког факултета у Београду присуствовали смо, са представницима још девет гимназија из Београда и Србије, састанку при Деканату факултета, на коме је договорена међусобна будућа сарадња. Том приликом потписан је уговор о донацији и добили смо на поклон знатан број књига у издању Филолошког факултета.

Објавили смо вест о награди на конкурсy „Крв живот значи“ ученику II/3 разреда, Војину Радосављевићу, као и његову, награђену песму.

Објавили смо позив за ревијално такмичење у решавању Рубикове коцке. Затворили смо круг са упутствима за упис ученика у специјализована одељења након брижљиво вођене „кампање“, од које се значајан део одвијао управо на школском сајту.

Затворили смо и круг позива на радионице и промоције које су факултети учинили доступним на интернету, а о којима смо континуирано обавештавали ученике, од новембра до ових дана, у рубрици КВИС (каријерно вођење и саветовање).

Толико о садржају сајта. А бројке? Па чини се да нису случајно високе!

Слађана Ракић, уредник
школског сајта

„ВИ СТЕ БИЛИ МОЈ ОМИЉЕНИ ПРОФЕСОР!”

Међу догађајима који су прошли у тишини, од 16. марта 2020. до данас, били су и одласци у пензију Драгана Грковића, професора рачунарства и информатике, Константина Доброте, професора историје, и Ивана Зорнића, професора физике, нашег саговорника.

Да ли је више Гимназија обележила живот Ивана Зорнића или је његов вишедеценијски успешан рад у нашој школи трајно урезао његово име у њену историју, тешко је одговорити. Матурирао је 1974, направио краћу паузу да би завршио ПМФ, група физика у Београду, а онда почео да ради као професор 1983. све до краја школске 2019/20. године.

Вентури: *Како сте се осећали те године када сте ушли у школу као професор? Како је било радити са онима који су Вам до пре пар година били професори?*

Зорнић: Када сам у своју бившу школу ушао као професор, затекао сам скоро све своје бивше професоре и првих неколико година сам имао интересантан осећај да нисам био потпуно сигуран да ли сам ђак или професор. Био сам нешто између. То време је дуго потрајало, све док већина мојих професора није на један или на други начин отишло. Наравно, они су на битан начин утицали на формирање мене као професора, посебно професорке физике, али и други. Осећао сам, с једне стране, њихову пордшку, али као да сам био под оком неке скривене камере преко које су пратили шта радим и колико радим. Захваљујући професоркама Ради и Катици ја сам напредовао у том периоду и постао неки професор. (осмех)

Вентури: *У току Вашег радног века су се спроводиле реформе, смењивали су се директори, програми, мењала методика рада, све до онлајн наставе пред одлазак у пензију. Како сте се прилагођавали променама?*

Зорнић: Школа у коју сам се вратио као професор више није била она иста коју сам напустио као ученик. То је било усмерено образовање. У ОЦ „Боса Цветић“ су у прва два разреда долазили ученици из одређених школа, без обзира

на успех и афинитете, а у трећем и четвртном разреду смо имали стварно најбоље ученике из свих школа на неколико јаким смерова. Након тога је почела прва реформа. Образовни центри су се трансформисали у нешто између усмереног и гимназије и то је трајало три године. Након тога је гимназија заживела, а средином 90-их је добила прави облик. За мене као наставника физике је било значајно формирање специјалног математичког одељења које је било изузетно по програму. Ја сам увек био присталица специјализованих одељења, и математичког (у чијем сам отварању учествовао као помоћник директора и разредни прве генерације која је била врло успешна), филолошког и касније информатичког. Мењали су се програми, али сам се увек прилагођавао, морао да мењам приступ новим ученицима, новим приликама. Систем је повећавао број предмета и онда су ученици често запостављали предмете који су им важнији за даље школовање. Начин оцењивања се променио: доминира писмено оцењивање, а усмени и практичан рад се скоро не оцењују, а по мом мишљењу би требало да буду заступљенији.

Вентури: *Који су највећи успеси у Вашој каријери?*

Зорнић: Највећи успех је кад професор види да су ученици прихватили његов рад, да је допринео формирању ученика као личности, али и да му је то што је он радио помогло у даљем школовању и каријери. Оно што је обележило моју каријеру су такмичења на којима су моји ученици остваривали изузетне резултате. У рангирању од 1995. до 2010. сам увек био у врху табеле најуспешнијих наставника у Србији, али то приписујем изузетним способностима ученика, као и колегама, математичарима, разредним старешинама и другима који су имали разумевања према потребама ученика који су се такмичили. Има више мојих ученика који сада раде у Гимназији, има их и који раде на престижним факултетима у Београду и научним институцијама. Срећем их, чујем се са њима... Сатисфакција је кад ти ђак приђе на улици и каже да си му био омиљени професор. То је можда најлепше у овом послу.

Значајан моменат у каријери и животу је да сам на основу тог рангирања наставника имао прилику да путујем у ЦЕРН (Европска лабораторија за нуклеарна истраживања у Женеви). Тамо сам осећао да сам на извору науке, не конкретно физике, већ науке уопште; у лабораторији која се бави фундаменталним истраживањима, оним чиме се пре свега физика бави, због чега сам ја волео физику - из чега се састоји свет око нас, које су то елементарне честице од којих је изграђена и жива и нежива природа, које су то силе које држе те честице на окупу, како су настале, како је настао свет, како се развија, шта је и када је настало време, зашто увек тече напред, а не назад... То су нека питања поред којих ми често пролазимо не размишљајући, живимо неке животе а да неке основне ствари не знамо и не постављамо их. Њих обично постављају деца. Ја научнике, нарочито физичаре, сматрам децом јер се упорно баве тим питањима.

Вентури: *Да ли је било неких тешких момената у Вашој каријери?*

Зорнић: Болно ми је што најбољи ђаци напуштају Крушевац и Србију. Једном кад сам испраћао своју децу, тада студенте, после ускршњих празника, који су по нашим обичајима трајали мало дуже...18 сати, станица Бронкс. Уведени су ванредни поласци. Аутобуси се гужвају као шибице, пакују се студенти и одлазе. Било ми је врло тешко јер сам размишљао колико њих се врати. Већина њих оде из Крушевца заувек, неко за Београд, неко у Европу, неко још даље, тако да је питање да ли има времена да се икада врате. Најбоље ученике које сам формирао кроз наставу и такмичења ретко или уопште не виђам.

Један тежак тренутак ми се десио са генерацијом '72. Ја сам био разредни и предавао већини те генерације. Онда су почели су ратови и неки од њих су одмах отишли у војску, па после двомесечне обуке на ратиште. Неколико њих дошло у школу да ме посети јер су добили одсуство. Они исти са којима сам имао проблем да дођу у школу, јурио их по играоницама да дођу да добију двојку и заврше разред, сада, одједном носе пушке, један прича како вози тенк, други како лежи у рову са снајпером. Мени је то било језиво. Изашао сам са часа да их видим на пет минута. Тешко сам се након тога вратио. Ђаци су ме питали да ли сам добро. И данас нисам добро кад се сетим тога.

Вентури: *Да ли нас вара утисак да је опало интересовање за природне науке? Како га вратити?*

Зорнић: Нажалост, једно време да. Касније, чини ми се почетком 21. века, порасло је интересовање за ЕТФ и друге где су присутне информационе технологије.

Тако је враћено интересовање за математику и физику.

И даље мислим да је физика значајна јер се кроз њу развија логичко мишљење и закључивање код ученика.

Треба повећати присуство физике и дати значај њеном учењу у средњој школи. Потребно је да наставници буду способни да развију интересовање за физику код ученика, да им она не буде терет, него да је уче из знатижеље и љубави. Било је из наше школе ученика који су завршили физику...Гимназија јесте једна од најстаријих и најбољих школа у Србији и увек је давала најбоље ученике. Надам се да ће тако бити и убудуће.

На слици: професор Зорнић приликом посете ЦЕРН лабораторији 2004. године у Цириху.

УМЕСТО МАТУРСКЕ СЛИКЕ НА ПАН

Дошли сте до краја једног важног периода у вашем образовању, завршили сте средњу школу. Понекад је било напорно, али са вама никада није било досадно. Сада је време да кренете даље. Храбро корачајте путем који сте изабрали, не одустајте од својих снова и не заборавите да је највећи успех у животу бити Човек.

Ђојана Вуковић Векић, IV/2

Израдите будућност онако како ви грађу имате у вашим знањима, талентима и жељама. Идите даље учите и усавршаваите се.

Наш народ каже да од више бабица деца буду килава. У вашем случају то није тачно! Иако је троје професора било у улози одељењског старешине, ви сте из године у годину били све бољи. Не само да сте били најбројнији у школи, већ ми се увек чинило да сте и најгласнији и најбучнији и најнеукротивији. Зато сам изузетно стећна што видим колико сте сазрели и колико сте се променили, а опет остали своји. Унапред се радујем вашим будућим успесима и нашим сусретима када ћете ми о њима причати.

Јелена Вујић, IV/4

Сада су све очи упрте ка вама.

Драги моји матуранти,

Искрено верујем да ће вам школовање у Гимназији остати у најлепшем сећању. Овде сте градили своје личности, стицали пријатеље, кретали се непресушним пољима знања, упознавали свет. На почетку сте великих животних изазова. Себи сте поставили крупне циљеве и идеје у које верујете и које ћете, верујем, остварити. Шта год у животу радили, радите поштено, предано и посвећено, а ја ћу вас, млада господо, као своје, посебне и оригиналне заувек памтити.

Ђорѓана Чебр.Јаковић, IV/10

Ваша будућност је пред вама. Четири године стасаванја и учења. Поделите са другима своје знања и искуства.

МАТУРАНТИ 2020/2021.

ОУ...

желите, јер алате за такву
тима и у сталној жељи да и

Ђорѓана Њасић, IV/3

у вас. Заблистајте!

Невена Сулић, IV/5

Драги моји велики матуранти,

Као да смо јуче имали први разредни час, а данас преда мном стоје млади људи спремни да крену у живот и пронађу своју срећу. На том путу будите ми здрави, срећни и успешни, али немојте изгубити себе. Воли вас ваша разредна!

Њајмалуџа Муслићевић, IV/7

рад и ваша пожртвованост у претходне године представљају оличење вашег а у младе, вредне и надарене добре носан сам на вас!

Ваш разредни,
Мирчеџа Башићевић, IV/8

Велика је част и професионални изазов бити одељенски старешина и професор талентованим и вредним ученицима, који су истовремено добри, одговорни и хумани људи. Иако су дошли из различитих средина, брзо су се спријатељили и постали одељене у коме је било задовољство одржати час. Своје способности показали су на часовима редовне наставе, али и на ваннаставним активностима, сарадњи са установама културе у граду, Истраживачкој станици Петница, републичким такмичењима, раду у Црвеном крсту, парламенту. Верујем у вас и сигурна сам да ћете бити успешни у даљем школовању и приватном животу. Следите снове и негујте духовност и уметнички потенцијал.

мр Луција Зоброгалац, IV/1

Драги моји ђаци,

Дошло је време да се растанемо, али само на кратко. Срећемо се поново у годинама које долазе, по граду, на годишњицама матура... Ви сте на почетку новог животног пута, многи од вас ће постати лекари, инжењери, правници, адвокати, а најсрећнији бићу ако постанете добри људи, јер нема те школе, факултета, тог успеха ако не будете стајали чврсто на својим ногама спремни да помогнете, да пружите руку коме год је потребна. То ће бити мој највећи успех!

Срећно, и памтите само лепе ствари! Свако добро, до нових сусрета.

Џејан Ђићановић, IV/6

Насмејани, добри и паметни! Они који без страха и сигурни у себе започињу нову игру живота! IV/9 – моји шарени драгуљи.....

Љубана Ђурић Петровић, IV/9

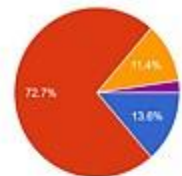
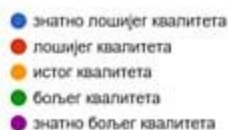
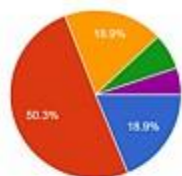
Дух из Пандорине кутије

Проверите када сте себе, али и људе и своје околине питали „Како си/сте?“. Зашто је данас ово питање заробљено у Пандориној кутији, коју не желимо да отварамо.... Усудили смо се да је мало одшкринемо за вас.

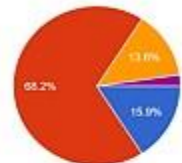
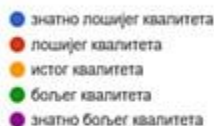
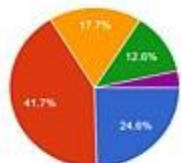
Ученици (175)

Наставници (44)

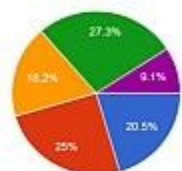
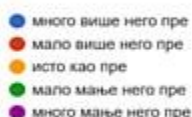
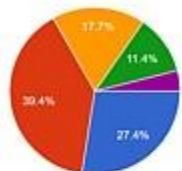
1. У поређењу са традиционалном наставом, онлајн настава (период када је настава била искључиво онлајн) била је:

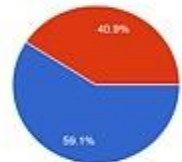
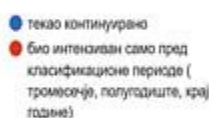
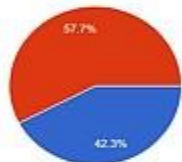
2. У поређењу са традиционалном наставом, комбинована настава била је:

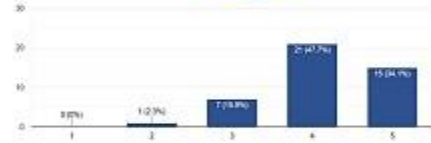
3. Када са претходним школским годинама упоредите обим односно количину домаћих, контролних, писмених и других задатака, ове године их је било:

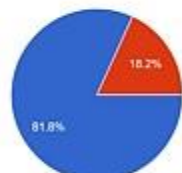
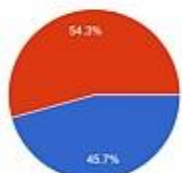
4. Процес оцењивања је:

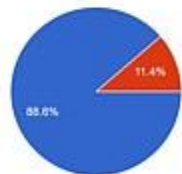
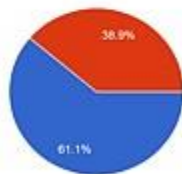
5. На скали од 1 до 5 оцените колико себе сматрате информатички писменим за нормално извођење/праћење онлајн наставе:

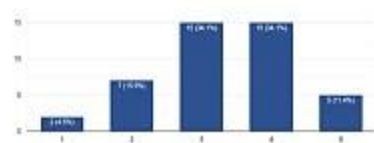
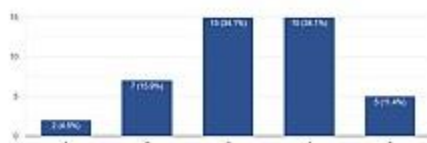
6. Да ли је поштована препорука Министарства просвете за смањење градива од 20%?

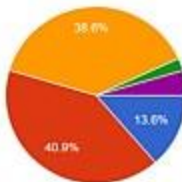
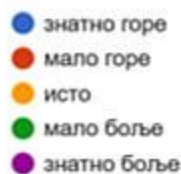
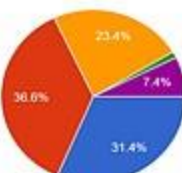
7. Да ли су вам уређаји и интернет веза стално били доступни за праћење наставе у току школске године?

8. На скали од 1 до 5 оцените у којој мери су се, при извођењу наставе, током целе године, узимале у обзир околности у којима се настава изводи (пандемија, страх од заразе, анксиозна и депресивна осећања итд.)?

9. У односу на претходне школске године, моје ментално здравље је ове године:

CIRCUS CORONA

„Одлази циркус из Вашег малог града...“

„Време је ту довољно дуго за оне који су спремни да га искористе.“

Леонардо да Винчи

Шта бисте учинили када би време стало? Оно је за човека најбитнији, необновљиви ресурс. Од када је почела епидемија Ковида, за мене време као да је стало. Да ли то значи да сам изгубио тај ресурс или сам га добио у неограниченим количинама?

Протекла је још једна година у овој школи, и поставља се питање – како је оно искоришћено? Један изузетно паметан човек је рекао: „Прешли смо на комбиновану наставу, а не зна се ни шта се комбинује, нити шта је добитна комбинација.“ Али, добитак се назире – то је више времена да се човек посвети себи. Не желим тиме рећи да је комбинована настава боља за стицање знања од редовне, али лагали бисмо сами себе ако не бисмо увидели њене предности. Могућност да сваке друге недеље добијемо „пролећни распуст“ јесте од пресудног значаја да се надокнади вакуум настао оне „радне“ недеље. Познајем многе људе који су у протеклих годину дана почели да свирају неки инструмент или су много активније спремали пријемни испит. Мана оваквог система јесу скраћени часови. Ако се већ ишло сваке друге недеље у школу, зар смо морали да будемо ускраћени за петнаест минута од сваког часа? Ако епидемиолози тврде да је петнаест минута пресудно да би дошло до ширења заразе, зар није онда најлогичније да часови трају по четрнаест минута? На тај начин је школа у потпуности изгубила смисао и ауторитет, и бива сведена на просту обавезу – да седимо и чекамо да истекне пола сата, јер је за то време скоро немогуће постићи тражено.

Данило Киш је рекао: „Сваки је човек звезда за себе, све се догађа увек и никад, све се понавља бескрајно и непоновљиво.“

Као што смо међу првим генерацијама овог миленијума, тако смо и међу првима (ако не и први, а то је једино у чему и можемо бити први) који нису имале ниједну екскурзију. И не само то, већ смо „уболи“ и главну премију – као кец на десет, новац од екскурзије нам није враћен! Почињем да сумњам да је распрострањеност ријалити програма у нашој земљи утицала и на све: околности, садржаје, наставу. Израда писмених вежби и усмено одговарање испред камере дало је осећај орвеловског Великог брата који нас све посматра, тако да је понекад било очигледно да неко користи пушкице, а свевидећи и свезнајући професор ученика хвата на делу – додуше, то онда више личи на ситком него на ријалити.

Као што је познато, сваког првог априла организован је маскенбал у Гимназији. Бал под епидемиолошким маскама, то јест маскенбал, јесте сада сваког дана, као да је увек Дан шале. Школа и јесте постала смејурија, циркус, док су учионице минијатурни аутомобили у које стаје чак петнаест клонова, тако да је ансамбл преполовљен, али циркус никад није био већи.

Да је било боље, не би ваљало!

Војин Стевановић, IV/8

РАСПАКУЈ ПАКЕТ!

Такмичење „Пословни изазов“, у сарадњи са бизнис волонтерима и судијама из пословног света, у организацији Достигнућа младих, пружа прилику ученицима да развију самопоуздање, способност креативног размишљања и тимског рада, као и да овладају комуникацијским и презентацијским вештинама. На почетку такмичења тимови састављени од ученика из различитих средњих школа свих профила, осмишљавају решење пословног проблема који им је постављен, које презентују члановима жирија и публици. Најбољи добијају награде и пласирају се на следећи ниво такмичења. Сваке школске године реализују се четири регионална, републичко и међународно такмичење за средњошколце западног Балкана.

На онлајн регионалном такмичењу централне Србије нашу школу је представљао тим ученица: Нина Мићић, Ива Николић и Мина Лилић, III_B, под менторством професорке Марије Урошевић. На пословни изазов, како путем иновативног производа/услуге у специфичним условима пандемије омогућити људима да живе квалитетно и са сврхом, тим Гимназије је одговорио идејом израде апликације „Милева“, која је намењена старијим суграђанима.

„Милева“ спаја у реалном времену пензионере који траже друштво за одређену активност. На Републичком такмичењу наш тим је био раздвојен и формирану су мешовити. Ученица Ива Николић са својим тимом освојила је треће место и на тај начин остварила пласман на изазов Западног Балкана, на коме ће представљати Србију и такмичити се са средњошколцима из Црне Горе, Босне, Хрватске и Македоније. Пословни изазов западног Балкана одржан је 17-18 маја.

У организацији JA Europe и Johnson & Johnson компаније одржано је онлајн такмичење средњошколаца Европе из области предузетништва и STEM наука. За такмичење је стигло више од 250

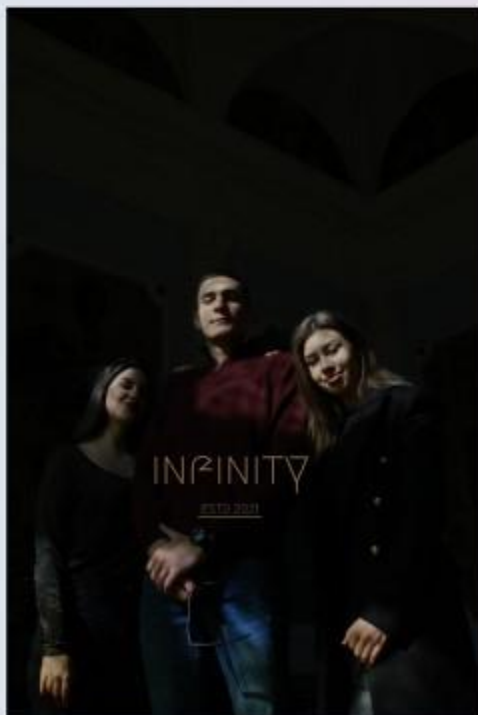
пријава из целе Европе. Из Србије је конкурисало шест тимова који су прошли националну селекцију, међу којима је био исти тим наше школе. Требало је да одговоре како фармацеутску индустрију учинити одрживом уз помоћ иновативног решења које ће унапредити следеће аспекте: хиперпродукција, паковање, отпад, очување животне средине и многе друге. Наш тим је имао на располагању два дана за рад са менторима из компаније Johnson & Johnson. Фокусирале су се на проблем конзумирања више лекова у исто време за различите здравствене проблеме, дакле недовољно истражено поље, са озбиљним последицама по здравље. Решење које су понудиле квалификовало их је у 20 најбољих у Европи. На такмичењу су учествовали тимови из осамнаест земаља, а прво, друго и треће место су освојили Русија, Израел и Румунија.

Ученичка компанија је образовни програм који омогућава ученицима да буду укључени у развој и вођење сопствене компаније, са реалним производима и услугама. Ученичка компанија се отвара на почетку школске године, врши се дефинисање организационе структуре, подела улога у компанији, одабир иновативног производа/услуге, испитивање тржишта, састављање бизнис плана, израда производа/услуге, креирање маркетинг стратегије, промоција производа и пословања, комуникација са партнерима компаније и потрошачима, учествовање на такмичењима и сарадња са пословном локалном заједницом.

Ове школске године у нашој школи формиране су две ученичке компаније под менторством професорке Марије Урошевић. Компанија „Infinity“ – CEO Лазар Филиповић, маркетинг менаџер Нина Мићић и директор финансија Мина Лилић III8, направила је Hideu наочаре које уз помоћ технологије инфрацрвеног светла штите приватност корисника од нежељених снимака и сликања. Више о њиховом производу и тиму на <https://infinitytrio.weebly.com/>. Компанија „Nature Supreme“ – CEO Јована Радисављевић, маркетинг менаџер Тања Младеновић и директор финансија Николина Радовић направила је иновативан производ Drop, направицу која се користи за екстракцију воде из дрвета. Више о њиховом производу и тиму на <https://naturesupreme.weebly.com/>. На регионалном такмичењу ученичких компанија одржаном у априлу ове године, компанија Nature Supreme освојила је друго место, док је компанија Infinity освојила четврто. Оствареним пласманом обе компаније Гимназије Крушевац пласирале су се у 20 најбољих ученичких компанија Србије, где ће се борити за прво место и представника Србије на Европском такмичењу ученичких компанија, које ће се ове године, ако пандемијска ситуација буде побољшана, одржати у Риги, Литванија. Реализован је и webinar са Vanca Intesom у новембру месецу преко ZOOM платформе у сарадњи са запосленима Vanca Intese, коме је присуствовало 75 ученика III 3,6 и 8.

Марија Урошевић, професор

„ОВДЕ САМ ДА БИХ ПРОНАШЛА СЕБЕ”

За неке „уметници“, за неке „глумци“, ми смо, у ствари, прва генерација ученика одељења за сценске и аудио-визуелне уметности. Имали смо срећу да ове школске године нас шеснаесторо не деле на групе, па је то допринело чињеници да смо постали једна мала, сложна, креативна породица, не зато што смо „специјалнији“ од осталих, него зато што смо своји.

Дошли смо у ово одељење са различитим талентима и интересовањима (глума, рецитовање, књижевност, певање, цртање и сликање, фотографија, музика). Уз помоћ професора се трудимо да то унапредимо, али и да делимо знања са другарима из одељења. Поред општеобразовних предмета који имају и остали гимназијалци, имамо и оне специјализоване – сценске уметности и аудио-визуелне уметности, који, уз теоријске, имају и часове вежби. Они нас уче историји позоришта, филма, бољој комуникацији, шире нам погледе и развијају критичко мишљење. У практичном делу смо се опробали у снимању кратких филмова, фотографисању, писању сценарија, уређивању видео-снимака... Посетили смо градску галерију и позориште, где су неки од нас први пут завирили иза сцене и видели како оно функционише. Истина је да нас некада мало више муче математика, физика, хемија, биологија, али нам то, у исто време, даје велике могућности у будућем избору факултета и животног позива.

Прва година на овом смеру је до сада испунила већину наших очекивања, а оно чему се још надамо су контакти са стручним сарадницима, сарадња са вршњацима из других школа који су на овом или сличним смеровима, а највише радости у учењу, развоју и заједништву нашег одељења.

Катарина, Мила, Мина, Милица, Марија, Тамара, Теодора К. – I₁₁

СТИГЛА ЈЕСЕН У ПРОЛЕЋЕ У ДРАМСКОЈ СЕКЦИЈИ

Драмска секција Гимназије Крушевац успела је у овој школској години да припреми веома захтевну представу „Јесен стиже дуњо моја“. Због ситуације изазване пандемијом и чињенице да су школе биле затворене, на разне начине смо се сналазили за простор за вежбање, а део проба је викендима одржаван чак и у парковима. Резултат је показао да су се труд и одрицање исплатили.

Прво извођење било је у Културном центру Крушевац, у оквиру Тин феста, када су одржана два узастопна наступа, како би што више људи видело представу јер је из превентивних разлога број публике био ограничен. Следећи пут обрадовали смо публику у Крушевачком позоришту, 24. маја. Не планирамо ту да станемо! Очекују нас пријаве за разне фестивале, на које ћемо, надамо се, отићи.

Представа „Јесен стиже дуњо моја“ урађена је према истоименом филму, иначе инспирисаном песмом Ђорђа Балашевића „Прича о Васи Ладачком“. У представи играју ученици другог разреда Гимназије: Павле Ивановић, Маша Мишић, Војин Вукелић, Ана Бацић, Мирко Димитријевић, Јелена Вучковић, Илија Ивановић, Тијана Кнежевић, Александра Цивић и Теа Рилаковић.

Јелена Вучковић, II₃ и Војин Вукелић, II₇

Мада ове године није било прилика да идемо на традиционална лингвистичка путовања или своја запажања о језику представљамо на јавним часовима, у медијима или у Научном клубу Центра за стручно усавршавање, то нас није спречило да наставимо да ослушкујемо језик и истражујемо занимљиве појаве које он осликава (нпр. сливенице, попут ове коју ћете наћи у наслову). Овај чланак, додуше, неће бити проткан новинарским фразеологизмима, иако се Сара Миленковић у свом истраживачком раду бавила управо њима.

Да бити преводилац значи бити веома маштовит, показале су нам Александра Савић и Мина Милорадовић, које су се у својим радовима бавиле транскрибовањем и превођењем властитих имена у познатим филмовима и ТВ серијама. Александра је запазила да су у „Господару прстенова“ планину Mount Doom домишљато превели, назвавши је Клета Гора, док се Мина бавила „Игром престола“, у којој су јунаково име Aegon the Unworthy превели као Егон Безвредни. Да ли сте знали да се Душко Дугоушко у хрватској синхронизацији зове Зекослав Мрква, као и да се Гица Прасић назива Шункић? Овом темом бавила се Миона Димитријевић у свом истраживању „Синхронизација властитих имена у српским и хрватским цртаним филмовима“.

Опште је познато да различите генерације користе језик на различите начине, често стварајући нове речи. Тако је Хелена Костић, бавећи се разликама између застарелих и актуелних жаргонизама, закључила да је језик уско повезан са искуствима које појединац или група свакодневно проживљавају. У раду Анђеле Пешић могли смо увидети то како су филмови попут „Црног бомбардера“ утицали на језик читаве једне генерације која је одрасла крајем двадесетог века, док се Ана Арсић бавила речником који користи генерација двадесет првог века, генерација 3, која аутентично именује одређене друштвене појаве, па тако, на пример, жену коју је „ухватила криза средњих година“ и која се стално на нешто жали (а нарочито на млађе нараштаје) назива именом Карен, једним од најраспрострањенијих женских имена међу особама рођеним средином двадесетог века. Тврдњу да су ипак све генерације склоне томе да препознају уметнички квалитет доказала је Марина Крстић, која је свој рад посветила лексикологији у песмама Здравка Чолића, певача којег и данашња омладина веома воли, цени, упркос чињеници да су његови највећи хитови настали пре тридесетак година.

Аница Стаменковић нас је поносно представљала на семинару за лингвистику у ИС Петница, а лингвисти-матуранти су се посветили свом тимском пројекту Промене у језику изазване епидемијом ковид-19, који

УЧИНИМО УЧЕЊЕ УЧИМЉИВИМ

се заснивао на истраживању порекла, етимолошког развоја и значења речи које су ушле у језик током пандемије. Пројекат и његов резултат, „Ковид речник“ представили смо на лингвистичком часу, 27. октобра 2020. године.

Бавили смо се и превођењем назива филмова, изучавањем крушевачких жаргонизама, изразима из популарне културе, интернет-речником, именовањем насељених места у Србији, обележили смо, онако како су нам прилике дозволиле, Дан словенске писмености и Дан матерњег језика. Тим поводом, у духу свести о значају ћирилице и у дигиталној писмености, пронашли смо и дистрибуирали нове бесплатне српске ћириличне фонтове са сајта Регистра националног интернет домена.

Ове године смо, десети пут, освојили једну од награда на Републичком такмичењу лингвистичких секција у организацији Друштва за српски језик и књижевност Србије (овом приликом за треће место). Поводом 30-годишњице овог такмичења мр Душица Добродолац добила је признање за високи степен стручности, методичке и педагошке обучености. Разиграни дух лингвистичких интересовања свих ових година негује и професорка Станислава Арсић.

Јована Јовац, IV₁ и Ана Арсић, III₁

Из рупе

Херберт никада није био превише захтеван миш. Принуђен да често мења место боравишта услед многих незаслужених прогона, научио се да од свог станодавца очекује оно најнеопходније: одсуство мачака, повремено одшкринута врата од шпајза у случају оскудице и рупу довољно велику за неку фину мишицу и будуће потомство.

После дужег лутања, нашао је савршеног кандидата. Његов станодавац је био забораван, презирао мачке и чак се чинио Херберту веома присним. Наиме, било је извесне заједничке склоности ка повезивању каква приличи свим створовима: мада се Херберт није много разумео у људску лепоту, будући да није поседовала витке репове и сјајно крзно као главне атрибуте, убрзо је схватио да станодавац има вешто око за такве ствари. Даме које је доводио биле су тихе, послушне сенке уместо којих су говориле шарене хаљине разапете попут заставе за предају на његовој столици...

Ана Марјановић, IV₁,

1. место на конкурс за кратку причу
Филозофског факултета у Нишу

Il fiore sparito

Il mio cuore vive per essere
spezzato:

la donna che amavo se n'è
andata.

Non ho nessuno con cui confidare
la mia miseria
neanche a una voce fuori dal
mio corpo.

Odorava di tulipani che
crescevano eccitati
dalla terra

ogni primavera

e si riempivano dei raggi.

Ha lasciato frutta e miele,

la sua anima ardente:

scioglieva anche il ghiaccio più duro.

Adesso anche i fantasmi
piangono per lei.

Urlano "Milena!" sulle strade buie
piene di pozzanghere.

Sono diventate il mio mondo
da quando è sparito
quel bel fiore.

Cammino per la città per ridurre il
mio dolore

e vedo che non serve più a
niente.

Ora quando niente si
paragona

a quello che Milena è sempre
stata per me.

Милица Ђорђевић, I₁

Фото: Невена Томић, IV₂

август

Твоје топле очи
Постале су
Само на тренутак
Пристаниште моје туге

Па ипак
Добро је што не знам твоје име
Да га знам
Никад га не бих заборавила
И оно ви одзвањало кроз ноћи
Као непрестано шиштање таласа

И добро је што никада нећу
Да дотакнем твоје прсте
Да јесам
Заувек би ми сећања остала
Спетљана међу њима
Као песак између дечијих прситју

Само на тренутак
У ком се две струје мимоиђу
У ужеглом августу
Који се спрема да оде

Марина Крстић, III₁

Босиљак

Блажен у незнању,
био сам кад сам живео
не знајући да ћу се том острву
сећања у мору заборави враћати често;
док тумарам котлинама, планинама, житом...

Блажен у незнању,
бићу док те једног дана
смрт не повуче за крагну кошуље,
па ти крв облије кравату и поткошуљу,
а руб капута не додирне земљу.

Блажен у сазнању,
био сам када сам живео
међу клупама и кабинетима,
по мислима оних пре наших,
све док не направим пун круг отуд.

Блажен у сазнању,
сада када све стоји,
једно наспрам другог,
редови липа и схватања
шта чинити.

Блажен у знању,
морепловства, чворова,
незнаних врста галебова,
вулгарних песама и океанске соли,
изнемоглости, ноћи, нашег животарења.

Блажен у знању,
сад ко и увек, јер све
неопипљиво боље је по мрклом
бљеску у потрази за неухватљивим,
блажен у незнању...

Мина Јовановић, III₁

МАЈ — МЕСЕЦ МАТЕМАТИКЕ У ГИМНАЗИЈИ

„Мај месец -- математике“ или М3 је пројекат који је покренуо Математички институт САНУ заједно са Центром за промоцију науке. Овогодишња тема, под слоганом „Формула уметности“, заснива се на међусобној повезаности математике и уметности. Како ова манифестација не би прошла неопажено у нашој школи, приређене су изложбе радова ученика на тему „Теселација“, „Криве другог реда“, „Полиедри и обртна тела“ и „Број Пи“.

Теселација је поступак постављања геометријских облика у равни, без преклапања и празнина. Могу се пронаћи у природи, нпр. оклоп корњаче, различите шаре на кожи змија и гуштера, у грађевинарству на поплочаним трговима, у уметности почев од античке архитектуре до модерног стваралаштва, у компјутерској графици, оптици, кристалографији, друштвеним играма и играма на рачунарима. Ликовне радове инспирисане овом темом радили су ученици IV₁, I₁, I₁₁, са професоркама Александром Филиповић и Катарином Павловић. Ученици I₁₀ направили су презентацију која посетиоце упознаје са математичким основама теселације, а ученици I₁₁ постер и промотивни видео.

Поред теселације, у природним појавама се могу пронаћи и примери из стереометрије. Полиедри, обртна тела и конусни пресеци криве другог реда конике били су инспирација за презентацију и изложбу различитих модела, које су припремили и израдили ученици I₈ и I₁₉ са професорком Александром Филиповић.

Овом приликом приказана је и изложба ученичких радова I₅, I₁₈ и I₁₈ поводом 14. марта, међународног Дана броја пи, која је због мера против пандемије корона вируса морала да буде одложена.

Последњи догађај овогодишњег месеца математике је било ревијално школско такмичење у слагању Рубикове коцке, које је одржано други пут заредом.

Учествовали су ученици свих разреда, а овогодишњи победник је Јован Милојевић, I₇, који је Рубикову коцку сложио за 10.55 секунди, што је нови школски рекорд.

Јулија Петровић, I₁₀

IN MEMORIAM

Драган Петровић
професор математике
(1955-2020)

БУЋЕЊЕ СПОРТСКОГ ПРОЛЕЋА

Чувену тврдњу да се у здравом телу налази здрав дух редовно оправдавају ученици наше школе. Пошто су многа прошлогодишња спортска такмичења била одложена, спортисти Гимназије били су још мотивисанији да се ове године врате на спортске терене и постигну изузетне резултате.

Календар такмичења отворили су стонотенисери Михајло Карић, II/8 и Урош Бејат, IV/8, који су под вођством професора Александра Митрића остварили пласман на окружно такмичење.

Ученице Јања Крстић, III/10 и Тијана Лукић, III/1 постигле су изванредне резултате на Републичком такмичењу у пливању, поправивши личне рекорде. Јања је освојила прво место у дисциплини прсно на 100 метара, док је Тијана заузела треће место у категорији краул.

Мушка и женска кошаркашка екипа наше школе пласирале су се на међуокружни ниво такмичења и у кошарци и у баскету (3 на 3), а баскеташи професора Митрића су на завршном републичком турниру у Крагујевцу освојили сјајно друго место.

Атлетичари су остварили пласман на државно такмичење и у мушким и у женским категоријама. У Сремској Митровици, 19. маја, омладинци су заузели четврто, а омладинке пето место у Србији. Професорка Бранка Филиповић похваљује посебно тимски дух који је владао међу њима.

Одбојкашице су на државном такмичењу у Краташу освојиле солидно 7. место, а остаје да навијамо за кошаркаше који ће бранити боје Гимназије на републичком турниру.

Ана Арсић, III/1

ПОСЕБАН ГЕСТ ПОСЕБНОГ ГИМНАЗИЈАЛЦА

„Гимназија је мало посебнија школа, тако да су и сви гимназијалци мало посебнији људи“, каже Чедомир Чеда Витковац, гимназијалац који је матурирао 2001. године. Покушао је да, након успешно положеног пријемног испита на Пољопривредном факултету у Земуну, паралелно са спортом настави и са образовањем, али на факултету није наишао на разумевање. Уз пуну подршку родитеља је наставио да игра још неко време у Крушевцу, а онда у „Црвеној звезди“,

„Војводини“, „Партизану“, „Игокеи“, „Будућности“, Грчкој... 2017. је окачио патике о клин, вратио се у Крушевац са породицом, где је са супругом, такође гимназијалком, отворио породичну фирму за производњу предмета за домаћинство од дрвета. Као млади пословни људи поникли из овог града, ове године су донирали вредан ЗД штампач основним школама у које су ишли, па и Гимназији, која је обома била одскачна даска за живот. Чеда истиче изузетне могућности тог штампача који служи за едукацију и спаја информатичку вештину и креативност до реализације уметничких остварења. Као отац троје деце све ово ради јер зна да су деца будућност и треба улагати у њих и њихово образовање.

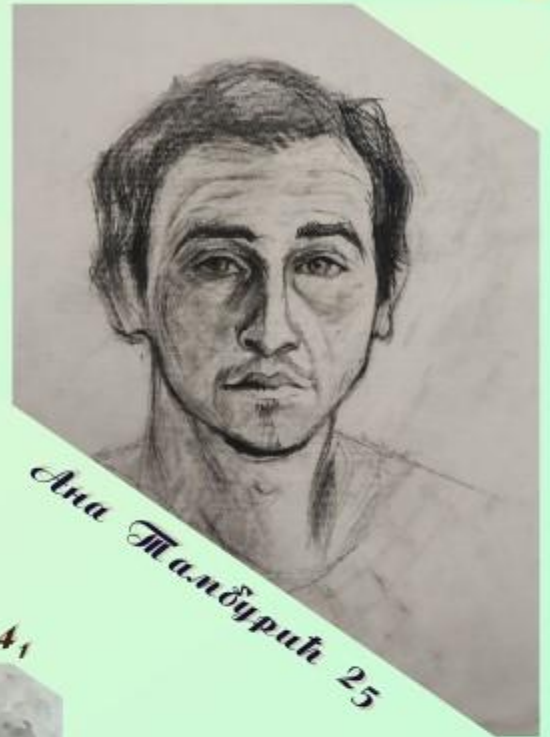
Мирјана Бојковић, професор

Анна Рыжикова 42

Ана Мандурки 25

Меодора Беева 41

Елена Швейкова 43

Маша Желюти 21

Софья Павлова 43

Александра Курки 42

